

РЕШЕНИЕ

№ 3078

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 09.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8638** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Министерство на правосъдието (МП), уточнена в открито съдебно заседание на 06.11.2013г., против решение № Ж-194/2013 от 05.08.2013г. и задължително предписание (ЗП) изх. № П-6367/28.11.2012г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недопустима, а по същество – неоснователна. Заинтересованата страна (ЗС) Я. Л. Н. не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Видно от представените писмо изх. № П-6366/28.11.2012г. на КЗЛД и известие за доставянето му, процесното ЗП изх. № П-6367/28.11.2012г. е съобщено на МП на 29.11.2012г. Тъй като в текста на ЗП и придружителното писмо към него не е не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, на основание чл.140, ал.1 АПК срокът за обжалване на ЗП е удължен на два месеца и е изтекъл на 29.01.2013г. Изявление в насока оспорване законосъобразността на ЗП не се установява, нито се твърди да е направено по-рано от заявеното в жалбата, по която е образувано настоящето производство, подадена на 23.08.2013г. Съгласно чл.149, ал.5 АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Ето защо, жалбата против ЗП следва

да се разгледа само относно заявеното искане за обявяване на нищожността му – както беше посочено по-горе, същата е подадена след срока по чл.140, ал.1 АПК.

Видно от представените писмо изх. № П-5301/06.08.2013г. на КЗЛД и известие за доставянето му, процесното решение № Ж-194/2013г. е съобщено на МП на 09.08.2013г. Тъй като в текста на решението е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, не е налице основание за прилагане на чл.140, ал.1 АПК и срокът за обжалване на решението е изтекъл на 23.08.2013г. Както беше посочено по-горе, жалбата е подадена на 23.11.2013г., след срока по чл.149, ал.1 АПК и следва да бъде разгледана само в частта ѝ относно заявеното искане за обявяване на нищожността на решението.

Производството по издаване на последното е образувано по жалба на ЗС срещу МП с направено оплакване за неправомерно обработване на лични данни. При извършена служебна проверка по повод жалбата, КЗЛД установила, че МП не е заявила регистър „Видеонаблюдение“ в регистъра на администраторите на лични данни. МП е посочило пред комисията, че събираните от него „установъчни данни“ се съхраняват в регистър № 17, който води. Този регистър е с наименование „Деловоден и учреденски архив“. В заявения регистър е посочено, че срокът на съхраняване на личните данни е 10 години. Целта на обработването на личните данни е „обслужване на администрацията на МП във връзка с документооборота“.

КЗЛД е приела, че обработване на лични данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфичните признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Ето защо, видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат "лични данни" или "лична информация", тъй като съдържат информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗЗЛД е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано. С оглед дефиницията, дадена в § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, по отношение на личните данни, съхранявани със записите, създадени чрез средствата за наблюдение може да се приеме, че е налице самостоятелен регистър. Преди започване обработването на лични данни чрез видеозапис от средства за наблюдение съществува задължение за заявяване на регистър „Видеонаблюдение“ в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от Комисията за защита на личните данни на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни. Посоченото задължение произтича от нормата на чл. 17 от Закона за защита на личните данни, като неизпълнението на задължението е обвързано с предвидената в чл. 42, ал. 4 от закона санкция.

Комисията също взела предвид, че с разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, законодателят е дал оперативна самостоятелност на компетентния орган, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Правните възможности са: да издаде задължително

предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Дадените правни възможности са алтернативни, а не кумулативни. Във всеки конкретен случай следва да се извърши преценка, коя мярка да бъде наложена на администратора. Първите две възможности са неприложими, тъй като комисията вече е издавала ЗП с изх. № П-6367/28.11.2012г., да заяви регистър за осъществяваната от ГД „Охрана“ дейност. Срокът за изпълнение на задължителното предписание е бил едномесечен. По изложените съображения КЗЛД приела, че МП не е изпълнило задължението си вменено му с разпоредбата на чл.18, ал.3 от ЗЗЛД, а именно при наличие на промяна в данните, които са заявени пред Комисията, да я уведоми. Неизпълнението на цитираната правна норма се състои в това, че не е заявен отделен регистър с наименование „Видеонаблюдение“, с което е осъществено административно нарушение. При определяне размера на налаганото административно наказание, комисията съобщила характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисията е служебно известно, че на администратора на лични данни е давано вече задължително предписание да заяви регистър от дейността на ГД „Охрана“, но той не го е сторил в срок. Чрез видеонаблюдението и пропускателния режим в сградата на МПС се обработват личните данни на голям брой физически лица. Това са предпоставки за налагане на санкция над минимално установения размер; деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение. По изложените съображения, с процесното решение комисията обявила жалбата на ЗС Я. Л. Н.

срещу МП и на основание чл.42, ал.9 от ЗЗЛД наложила на министерството имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал.3 от ЗЗЛД, изразяваща се в неуведомяване на КЗЛД, респективно незавявяване на регистър „Видеонаблюдение“.

Вторият предмет на настоящето производство – ЗП изх. № П-6367/28.11.2012г., е постановен по повод резултатите от проверка на Главна дирекция „Охрана“ (ГДО) към министъра на правосъдието във връзка с подадено заявление по чл.17б от ЗЗЛД за регистрация като администратор на лични данни, отразени в представения с констативен акт (КА) вх. № КА-1088/ 24.10.2011 г. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД и решение на КЗЛД от Протокол № 40 от редовно заседание, проведено на 31.10. и 01.11.2012 г., КЗЛД е задължила МП в едномесечен срок да заяви в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД обработването на лични данни в съответствие с осъществяваната от ГДО и да актуализира Инструкцията за защита на личните данни по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД в съответствие с изпълнението на предходното, за което да уведоми комисията и да представи копие от инструкцията. Видно от представената кореспонденция, ЗП е съобщено на МП на 29.11.2012г. и по негово искане комисията е продължила срока за изпълнение. С писмо изх. № П-417/22.01.2013г. на председателя на КЗЛД е указан допълнителен едномесечен срок за изпълнение на ЗП, считано от датата на получаване на това писмо, за която дата не са ангажирани доказателства, нито може да бъде направен извод за това обстоятелство от представените по делото.

Разгледани по същество, исканията за обявяване нищожността на двата акта са неоснователни.

На първо място следва да се отбележи, че с процесното решение № Ж-194 не е

наложена санкция за неизпълнение на горепосоченото ЗП. Ето защо, въпросът за валидността на последното не е преюдициален спрямо преценката по искането за обявяване нищожност на решението и те следва да бъдат разгледани поотделно.

ЗП е постановено от компетентния за това орган. Видно от представеното негово копие, то е в писмена форма, подписано е от членовете на комисията в състав съобразно чл.9, ал.3 ЗЗЛД и има съдържание в рамките на правомощията, предоставени на комисията с разпоредбите на чл.10, ал.1, т.3-5 ЗЗЛД. Не се установяват от представената административна преписка обстоятелства, съставляващи основание това ЗП да бъде преценено за нищожно.

Аналогично, решение № Ж-194 е постановено от компетентен орган, в пределите на неговите правомощия, в установената форма и подписано от пълния състав съгласно чл.7, ал.1 ЗЗЛД. Тъй като е наложена имуществена санкция, същата в съответствие с чл.42, ал.2 от Закона за администрацията е наложена на МП, което е юридическо лице със свой бюджет. Ето защо и доколкото не се установяват други предпоставки за обратния извод, решението не е нищожно.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Министерство на правосъдието за обявяване нищожността на решение № Ж-194/2013 от 05.08.2013г. и задължително предписание изх. № П-6367/28.11.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Министерство на правосъдието против решение № Ж-194/2013 от 05.08.2013г. и задължително предписание изх. № П-6367/28.11.2012г. на Комисията за защита на личните данни, в останалата ѝ част.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: